

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

359.

Pārāk bieži vārdus lieto nepareizā nozīmē. Runā par pārdabiskumu tur, kur būtu jāsaka – neparastais. Pārdabiskuma nav nevienā Pasaulē. Nezinātājiem tas var būt neparastais, bet arī šī definīcija ir nosacīta. Neparastais var būt tikai pašreizējam stāvoklim. Tā zināmā mērā iespējams izlabot vārdnīcu. Mēs jau esam runājuši par to, bet jūs redzat, cik ļoti tulkojumos citās valodās ir vajadzīgas izteiksmes nianses. Ļaudis nemīl izgudrot labākus definējumus, bet dažādi veci dialekti pierāda, ka nav viegli atdzīvināt vārdnīcu atbilstošākiem izteicieniem. Sevišķas grūtības ir ar zemes un debess Uguns jēdzienu. Redzamo un neredzamo Uguņu ir tik daudz, ka nepieciešami iejūtīgāki apzīmējumi.

360.

Saudzēšana nav viegli apgūstams jēdziens, vienīgi tālredzīgie spēj saredzēt žēlošanas sekas. Kad augstsirdība saka “lai dzīvo”, šāds spriedums nebūs grūts. Varbūt tieši šai stundā varēja notikt iznīcināšana, bet tālredzīgais saprata, ka pozitīvā ir vairāk kā negatīvā. Tuvredzīgiem šāda saudzēšana nevietā, bet tālredzīgajiem tā kā bulta mērķī.

361.

Ceļā uz Brālību ir daudz zīmju. Ceļš nav īss un ikviens uzkrājums būs noderīgs. Kurš iedrīkstēsies apgalvot, ka viena vai otra kādība tam nenoderēs? Notiek, ka tieši neievērotā kādība ir steidzīgāk vajadzīga.

362.

Nav viegli atzīt, ka vientulības nav.

363.

Pētot praviešu psiholoģiju, var saskatīt divus izpaušmes faktorus. No vienas puses it kā nepieciešama vientulība, bet no otras – pravietis dažreiz top garīgi redzīgs arī pūļa vidū. Abi šie apstākļi nav tik pretrunīgi, kā šķiet. Iespējams saņemt enerģijas impulsu arī no pūļa. Nav tādu apstākļu, kas nevarētu būt vissmalkāko enerģiju vadītāji.

364.

Bezkaislība nav bezsirdība un vienaldzība. Kad cilvēki lasa vēstures hronikas, tie neuztraucas, jo šīs piezīmes pieder tālai pagātnei, bet dzīves pieredze iemāca, ka gandrīz visas savāktās ziņas arī attiecas uz pagātne. Tā pat arī pieredze norāda, ka nākotne var likt domām traukties bez īgna satraukuma. Tā vienīgi nākotne atbrīvojas no kaislībām. No tās dzimst rosīgā bezkaislība. Cilvēki parasti izsaka pārmetumus šī jēdziena dēļ, jauca to ar patību. Bet drīzāk to var pielīdzināt taisnīgumam, un tikai nākotne, tuva pagātnes juku nepiegrūžota, var atļaut domāt saprātīgi. Tāpēc ļoti centīsimies izprast daudzu nepelnīti pazemotu vai cildinātu jēdzienu nozīmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

365.

Un tomēr neizpratīs – kāpēc dažreiz visai svarīga doma nonāk garām slīdot, kamēr gluži ikdienišķi ziņojumi atlido precīzi? Ir ļoti apdomīgi jāizšķiro, kur ir kaut kas svarīgs, kas liekas ikdienišķs. Dažreiz visikdienišķākais satur svarīgu atrisinājumu. Bieži viens vārds jau brīdina par ko būtisku. Bieži viens izsauciens brīdina cilvēku no briesmām. Labi, ja viņš šai steidzīgajā vārdā sadzird brīdinājumu. Ir daudz piemēru, kad cilvēki palikuši kurli pret vissvarīgākajiem norādījumiem. Nelaiemes brīdī viņi zibens ātrumā atceras, ka tiem tika sniegta palīdzība, bet tad jau ir par vēlu. Cilvēki parasti domā, ka iespējams sniegt vienādu palīdzību visās apstākļu stadijās. Bet vai gan var gaidīt izdziedināšanu, kad organisms jau sairst? Nevar pieaudzēt neesošu roku, nevar atdzīvināt smadzenes, kas jau mirst. Var minēt daudzus gadījumus, kad cilvēki lūguši uzmodināt mirušos. Tāda attieksme tikai pierāda pilnīgu enerģijas lietošanas neizpratni.

Bet cilvēki aizmirst cīņu ar stihijām. Ja viņi šo cīņu neredz, tā viņiem arī neeksistē. Visspraigākajās stundās cilvēki gatavi nodarboties ar ikdienas sadursmēm: tiem nav daļas, ka varbūt drausmīgs viesulis noslaucīs. Tie atzīst par labāku nodarboties ar ikdienas aizvainojumiem, atstājot visu lietu nokārtošanu kādam citam.

366.

Skolotājs ne reizi vien ir brīdinājis no briesmām, bet mācekļi brīnījās – no kurienes gan mierīgajā klusumā radīsies briesmas? Skolotājs jau nojauta, kur var rasties briesmas. Nebaidīsimies briesmu, bet sagaidīsim tās sardzē. Tāpat izpratīsim arī prieku, nepārtrauksim darbību, neatliksim darbu, bet nostiprināsim tā kādību ar prieku.

367.

Visdziženākie gari iemiesojušies uz Zemes, lai virzītu cilvēces apziņu uz kosmisko likumu izpratni, kas prasa pilnīgu sadarbību starp visām, uz laiku šķirtām, Vienbūtīgā Visuma Dvēseles daļiņām. Bet cilvēka brīvā griba spiež to iet pa aprobežotās un savrūpīgās patības ceļu uz pilnīgu atšķirtību un bojāeju.

368.

Kādus ērkšķus gan cilvēki paši ievij dzīves vainagos! Kādus spēkus cilvēki izšķiež, lai darbotos pretīm tiem principiem, uz kuriem pati dzīve! Cik daudz nevajadzīgu ērkšķu ir ap cilvēkiem, pārvēršot viņu dzīvi regresā! Jo cilvēki nesapratīs augstāko gudrību, neizpratuši vispirmām kārtām Hierarhijas likumu; to uz kā balstās visa dzīve; to, ar ko progresē pasaule; to, ar ko veidojas evolūcija; to, ar ko veidojušās vēstures labākās pakāpes un lappuses. Tā cilvēcei neaiziet no dižā Hierarhijas likuma. Tikai pašiznīcināšana var būt tas virziens, kurā iet Hierarhijas izpratni zaudējušie. Tā ērkšķi kas vērsti pret Hierarhiju, pārvēršas par tumšo ceļu. Tā jāaizsargā dižais Hierarhijas likums, kā vadošā sākotne.